

Recensie

Stemmig muziektheater over Mata Hari's laatste dagen

Muziektheater

In de voorstelling 'Façade' tonen onder anderen zangeres Claron McFadden en pianiste Claire Chevallier de vele gezichten van Mata Hari. Een mooi mozaïek van indrukken.

Joost Galema 15 februari 2018

Foto Muziektheater Transparant

RUBRIEK Klassiek

Wervelende showcase voor jonge componisten

Met 'An Evening of Today' geeft het Nieuw Ensemble zes jonge componisten carte blanche. Dit jaar zonder projectsubsidie van het Amsterdam Fonds voor de Kunst.

Tweede 'Antigona' in Nederland ooit is een gemengde ervaring

Persoonlijke verhalen bij de muziek uit het publiek

Meer Klassiek

„Mata Hari, wondere, welluidende naam”, schreef *NRC* in 1905, „die ineens Parijs veroverd heeft, hoog mondain, hoog politiek Parijs zelfs, en die als iets geheimzinnigs, wonderbaarlijks, onbereikbaar op de lippen der eenvoudige lieden zweeft.” Margaretha Zelle (1876-1917), dochter van een - eveneens naar roem en geld hunkerende - hoedenverkoper uit Leeuwarden schiep de mythe van de oriëntaalse danseres Mata Hari. Haar honger was zo groot dat ze zichzelf te gronde richtte: Mata Hari belandde als spionne voor een Frans vuurpeloton. Haar laatste dagen zijn nu onderwerp van de stemmige muziekvoorstelling *Façade*, een mooi mozaïek van indrukken uit de finale episode van de Eerste Wereldoorlog.

In het kale en duistere decor dat vrouwengevangenis Saint-Lazare voorstelt, ontvouwt zich haar verhaal voor, achter en op een doorzichtig zwart scherm. Acteur Josse De Pauw vertolkt op film de rollen van de mannen die haar naar het schavot brachten: de gevangenisarts, de aanklager, het hoofd van Bureau Twee van de Franse inlichtingendienst. Hij leest uit Mata Hari's brieven en de andere overgebleven getuigenissen. Op het toneel zelf tonen zangeres Claron McFadden en pianiste Claire Chevallier de vele gezichten van Mata Hari en de wereld om haar heen.

De danseres groeide uit tot een symbool van de belle époque, waarin het bestaan een rijpe vrucht was die elk ogenblik de tak kon loslaten om op de grond uit elkaar te spatten. Mata Hari danst nog eenmaal wulps in de cel, bladert lachend door visitekaartjes van haar aanbidders. Maar McFadden bezingt in liederen van Mata Hari's tijdgenoten ook weemoed, wanhoop en waanzin: de soldaat die meer van Mimi, zijn mitrailleur, houdt dan van zijn geliefde Rosalie, de 20-jarige jongen die het leven alleen uit de loopgraven kent. Werd hij wel of niet slachtoffer van Mata Hari's lichtzinnige spionagespel? Dat zal een raadsel blijven. De vele gedaanten en gedachten van *Façade* blijven - zoals het hoort - nog lang naspoken.

Muziektheater

Façade: de laatste dagen van Mata Hari

Muziektheater Transparant. Gehoord: 14/2
Muziekgebouw aan 't IJ. Herhaling: 12/4
Nijmegen, 19 & 20/5 Rotterdam.

